

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/68/2014
Identifikačné číslo spisu:	8806010363
Dátum vydania rozhodnutia:	03.12.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8806010363.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Martina Piovartsyho na neverejnom zasadnutí v Bratislave 3. decembra 2014 v trestnej veci obvineného P. N. , pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona o dovolaní obvineného, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Bartolomeja Kaščáka, advokáta vo Vranove nad Topľou, proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 25. septembra 2013, sp. zn. 5 To 26/2013, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou z 13. marca 2013, sp. zn. 2T 111/2006, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného P. N. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou z 13. marca 2013, sp. zn. 2T 111/2006, bol obvinený P. N. uznaný za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona účinného od 1. januára 2006 na tom skutkovom základe, že

potom, čo ako tajomník Lesnej spoločnosti Cabov, pozemkové spoločenstvo okr. Vranov nad Topľou, prevzal od mesiaca marec 2004 vedenie pokladne tohto spoločenstva v dobe od 1. januára 2005, kedy sa v pokladni nachádzala finančná hotovosť 198 720,37 Sk (6 596,31 €) do 7. septembra 2005, kedy mal preukázané príjmy do tejto pokladne vo výške 704 516 Sk (23 385,65 €) a výdaje z tejto pokladne vo výške 512 749 Sk (17 020,15 €), pri odovzdaní pokladne dňa 7. septembra 2005 hospodárke spoločnosti M. G., nar. X. N. XXXX, trvale bytom N. okr. I., na základe rozhodnutia výboru Lesnej spoločnosti Cabov, pozemkového spoločenstva okr. Vranov nad Topľou prijatého na jeho členskej schôdzi dňa 6. júla 2005, tejto neodovzdal finančnú hotovosť vo výške 191 667 Sk (6 362,18 €), ktorá sa tam mala podľa záúčtovania nachádzať, ale túto si ako jediný v tom čase s pokladňou disponujúci prisvojil, čím takto Lesnej spoločnosti Cabov, pozemkovému spoločenstvu okr. Vranov nad Topľou, spôsobil škodu vo výške 191 667 Sk (6 362,18 €).

Za to bol P. N. odsúdený podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 3, § 36 písm. j/ Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, § 50 ods. 1 Trestného zákona súd výkon uloženého trestu podmienčne odložil na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd Lesnú spoločnosť Cabov, pozemkové spoločenstvo okr. Vranov nad Topľou s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal 21. marca 2013 obvinený P. N. prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie.

Krajský súd v Prešove uznesením z 25. septembra 2013, sp. zn. 5To 26/2013, podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie obvineného P. N. proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou z 13. marca 2013, sp. zn. 2T 111 2006.

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Prešove v spojení s rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou podal obvinený P. N. prostredníctvom obhajcu 18. februára 2014 dovolanie, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ a písm. j/ Trestného poriadku. Dovolanie bolo predložené na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 18. júla 2014. Najvyšší súd Slovenskej republiky 6. augusta 2014 vrátil spis Okresnému súdu Vranov nad Topľou ako predčasne predložený. Vec bola opätovne predložená najvyššiemu súdu 7. novembra 2014.

V dovolaní obvinený uviedol, že dôkazy neboli orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi vykonané zákonným spôsobom, čo viedlo k opakovanému zrušovaniu rozhodnutí okresného súdu. Ďalej napádal skutkové zistenia: Svedkyňa M. G. vypovedala rozporne, keď už v prípravnom konaní odmietla svedčiť ku konkrétnym otázkam, ďalej namietal nesprávny spôsob vedenia účtovníctva, sám žiadal o preverenie hospodárenia a vedenia účtovníctva. Poukázal na to, že neboli doložené žiadne inventarizačné zápisnice o prevzatí pokladne a hotovosti. Znalec Ing. Gnap už nebol uvedený v zozname znalcov atď. Súdy neakceptovali návrh na doplnenie dokazovania, a to doplniť znalecký posudok, resp. určiť nového znalca na vypracovanie posudku.

Obvinený ďalej namietal aj použitú právnu kvalifikáciu skutku, ktorý dovolací dôvod bližšie neodôvodnil.

Z uvedených dôvodov obvinený P. N. iadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhovel jeho dovolaniu a vyslovil, že rozhodnutím dovolacieho súdu (správne má byť rozhodnutím odvolacieho súdu) z 25. septembra 2013, sp. zn. 5To 26/2013, bol porušený zákon v neprospech obvineného, napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

K dovolaniu obvineného sa prokurátor Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou nevyjadril.

Poškodená Lesná spoločnosť Cabov, pozem. spol. 094 14 Cabov 35 v písomnom vyjadrení z 19. septembra 2014 (č.l. 582) uviedla, že sa stotožňuje s výrokom i odôvodnením uznesenia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 5To 26/2013, a navrhla dovolanie obvineného odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Trestného poriadku, v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku). Dospel však k záveru, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/, písm. j/ Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, najvyšší súd konštatuje, že v posudzovanej veci boli všetky dôkazy, či už orgánmi prípravného konania alebo súdmi vykonané zákonným spôsobom, okrem znaleckého dokazovania, na ktoré súd neprihliadal (Ing. Gnap bol vypočutý ako znalec aj napriek tomu, že bol zo zoznamu znalcov vyčiarknutý a nezložil predpísaný

znalecký sľub). V súvislosti s tým, dovolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou z 13. marca 2013 na str. 3-5 a uznesenie Krajského súdu v Prešove z 25. septembra 2013 na str. 3-5.

O tom, že súdy venovali náležitú pozornosť vykonávaniu dôkazov svedčí aj tá skutočnosť, že vecou sa viackrát zaoberali.

Obžaloba bola podaná 21. septembra 2006.

Trestný rozkaz bol vydaný Okresným súdom Vranov nad Topľou 5. januára 2007, sp. zn. 2T 111/2006.

Obvinený proti trestnému rozkazu podal odpor 10. januára 2007.

Uznesením Okresný súd Vranov nad Topľou odmietol obžalobu a vrátil veci prokurátorovi (č.l. 33).

Krajský súd Prešov uznesením, sp. zn. 5To 6/08, na podklade sťažnosti prokurátora zrušil uznesenie okresného súdu a vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie.

Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 2T 111/06, z 15 decembra 2008 (č.l. 383) bol obvinený P. N. spod obžaloby oslobodený. Prokurátor podal odvolanie.

Krajský súd v Prešove uznesením (č.l. 409), sp. zn. 5To 12/09, z 15 apríla 2009, zrušil rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou (č.l. 455) z 19. mája 2010 bol obvinený uznaný za vinného. Odvolanie proti rozsudku podal obvinený.

Uznesením Krajský súd v Prešove, sp. zn. 5To 40/2010 (č.l. 474), zrušil prvostupňový rozsudok v celom rozsahu a vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie.

Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou (č.l. 495) z 13. júna 2012, bol obvinený spod obžaloby opätovne oslobodený. Odvolanie proti rozsudku podal prokurátor.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Prešove uznesením zo 4. decembra 2012, zrušil prvostupňový rozsudok a vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie.

Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou z 13. marca 2013 (č.l. 536) bol obvinený N. uznaný za vinného. Odvolanie proti prvostupňovému rozsudku podal obvinený.

Krajský súd v Prešove uznesením z 25. septembra 2013 (č.l.558), zamietol odvolanie obvineného.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. možno uplatniť v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov. Nemožno ním však (úspešne) napadnúť informatívnu hodnotu dôkazu, resp. spôsob hodnotenia dôkazu súdom. Nesprávne hodnotenie dôkazu možno napraviť v odvolacom konaní, nie však v konaní o dovolaní.

Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia dôkazov, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých, vo veci vykonaných dôkazov, dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku, podľa ktorého orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Skutočnosť, že rozhodnutia sú založené na nezákonných dôkazoch musí byť z obsahu spisového materiálu zrejmá a nemôže byť vyvodená iba na základe toho, že by sa mali inak vyhodnocovať existujúce už vykonané dôkazy. Návrhy na doplnenie dokazovania zo strany obvineného, resp. jeho obhajcu boli zo strany prvostupňového súdu v zmysle § 272 ods. 3 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní 13. marca 2013 (č.l. 529) odmietnuté, pretože neboli potrebné pre objasnenie skutkového stavu veci.

Nad rámec už uvedeného najvyšší súd poznamenáva, že dovolateľ neuviedol žiadnu relevantnú argumentáciu, ktorá by uvedený dovolací dôvod napĺňala. Jeho argumentácia sa opiera o tie isté ním deklarované skutočnosti, ako boli prezentované v konaní pred súdmi nižšej inštancie.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolací súd konštatoval, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku naplnený nebol.

Obvinený ako ďalší dovolací dôvod uvádzal ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku. Podľa jeho názoru rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj jemu predchádzajúce rozhodnutie okresného súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení skutku.

Podľa názoru dovolateľa, skutok bol nesprávne právne posúdený ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona účinného od 1. januára 2006. Tvrdil, že skutok nespáchal. Za chyby vo vedení účtovníctva ako popísal znalec, obvinený nezodpovedal. Obvinený neuviedol, ako mal byť podľa jeho názoru skutok správne právne kvalifikovaný. Z obsahu dovolania vyplýva, že obvinený poukázal na zásadu in dubio pro reo, podľa ktorej mal byť spod obžaloby oslobodený.

K tomu je potrebné uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok v zmysle tohto ustanovenia je určené na nápravu právnych pochybení vo veci samej, pokiaľ tieto pochybenia spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva, nie však z hľadiska procesných predpisov. V praxi to znamená, že s poukazom na uvedený dovolací dôvod nie je možné domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. Skutkový stav je možné pri rozhodovaní o dovolaní hodnotiť iba z hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy, bola správne posúdená, t.j. či sú právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Na základe tohto dovolacieho dôvodu nemožno hodnotiť správnosť a úplnosť skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku.

V posudzovanej veci však uplatnené námietky smerujú výlučne do oblasti skutkových zistení. Obvinený vytýka súdom neúplné dokazovanie, nesprávne hodnotenie dôkazov, chybné skutkové zistenia. Pre dovolací súd je však rozhodujúce, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Z uvedeného vyplýva, že ani tento dovolací dôvod nebol naplnený.

Dovolateľ podal dovolanie aj z dôvodu dovolania uvedeného v § 371 ods. 1 písm. j/ Trestného poriadku. Tento dovolací dôvod je naplnený, ak bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky. Obvinený N. však namietal dovolaním skutočnosť, že odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti konštatuje, že podľa obsahu dovolania dôvod dovolania mal byť správne uvedený ako písm. l/ § 371 ods. 1 Trestného poriadku. (Obhajca zrejme vychádzal zo znenia zákona účinného do 31. augusta 2011).

Odvolanie obvineného bolo uznesením Krajského súdu v Prešove z 25. septembra 2013, sp. zn. 5To 26/2013, zamietnuté postupom podľa § 319 Trestného poriadku, preto podané dovolanie z tohto dôvodu

dovolania je nepreskúmateľné, dovolací súd nezistil, čoho sa vlastne obvinený dovolaním domáhal.

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/, písm. l/, Trestného poriadku, preto dovolanie obvineného P. N. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.